

tiče se, kakor je najvišje sodišče v razsodbi z dné 9. junija 1874, št. 5264 judikat št. 89. izreklo, zgolj onih pravnih posledic, ki zadevajo obsojenca samega, ne pa tudi zakonito določenih posledic take obsodbe gledé na tretje osebe. A tudi ne gledé na to ni pomenljivost okolščine, katero je priča pred sodnikom po krivem izpovedal, nikak del učina za hudodelstvo po §-u 199. lit. a) k. z. Je li kaka okolščina pomenljiva ali ne, to v času zaslišanja čestoniti dognano ni, in tudi zaslišujoči sodnik sam tega zmerom ne vé. Pričo véže dolžnost, da govori pred sodiščem resnico, in uže iz tega, da jo vpraša sodnik po kakej okolščini, posneti more priča, da je zabilježba njene izpovedbe v svrhu svojedobne sodne uporabe potrebna. V obče in tudi v tem slučaju bi mnenje, katero zastopa ničnostna pritožba, imelo naravnost to posledico, da bi bila kaznivost obtoženca zavisna od pravnega nazora, kateri ima sam o svojej sposobnosti za oporočno pričo, tako posledico pa je v prid pravosodnej varnosti brezpogojno zavračati. To ničnostno pritožbo bilo je torej zavreči. — Nasprotno ugoditi pa se je moralo ničnostni pritožbi državnega pravdníštva, ker se, kakor je to kassacijsko sodišče uže v svojej razsodbi z dné 7. aprila 1879, št. 1892, št. 196. zbirke izreklo, § 204. k. z. nanaša na § 199. lit. a) k. z., torej tudi na slučaj pred sodiščem storjenega krivega zapriseženega pričevanja, a s tem razodeva, da obsega kriva prisega §-a 204. k. z. tako formulovano prisego stranke kakor tudi prisego priče. To potrjuje tudi duh kazenskega zakona, kateremu je zaprisežena potrdba neresnice uže sama na sebi vzrok za poostritev kazni. Bilo je torej v izpobjani razsodbi izrek o kazni kot ničen razveljaviti in na podlagi krivdoreka prve stopnje zaradi hudodelstva goljufije (§-a 197., 199. lit. a) k. z.) vnovič kazen odmeriti po §-ih 202. in 204. k. z. torej s težko ječo.

M.

Iz upravne prakse.

K postopanju pri odmeri dohodnine.

C kr. upravno sodišče je na pritožbo Matije Jonko iz Bolca po dru. K. Sežunu, odvetniku na Dunaji, proti odločbi c. kr. finančne direkcije za Primorsko z dne 13. marcija 1893,

št. 1418 zastran dohodnine za leta 1889. do vštetega 1892. po ustni javni obravnavi dne 23. decembra 1893, k številki 4303 spoznalo za pravo, da se izpodbijana odločba po §-u 6. zakona z dne 22. oktobra 1875, drž. zak. št. 36. iz 1876. l. za radi nedostatnega postopanja razveljavi.

Razlogi.

Matija Jonko izvršuje v Bolci obrtne pravice a) kot gostilničar in kramar, b) kot veletržec s sirom, drobnico ter žitom in c) kot pek, plačuje od tega pridobnine 8 gld. 40 kr., odnosno 2 gld. 62 $\frac{1}{2}$ kr. in 2 gld. 62 $\frac{1}{2}$ kr. ter mu je bilo nadalje za ta podjetja po prvotni odmeri od dohodka, dognanega za leta 1889., 1890. in 1891. povprečno z zneski 744 gld. 80 kr., 722 gld. 80 kr. in 908 gld. 60 kr., plačevati dohodnino I. razreda v rednih letninah po 23 gld. 59 kr., 22 gld. 99 $\frac{1}{2}$ kr. in 31 gld. 78 kr. z državnimi in drugimi prikladami vred. Leta 1891. pa se je finančni upravi videlo potrebno, da dohodnino za preje navedena tri leta iznova odmeri; ob jednem se je odmerila tudi dohodnina za leto 1892. Glede na to se je dohodek iz pritožiteljevih podjetij protivno njegovim napovedim nastavljal s povprečnimi zneski, ki so se bili dognali po smislu mnenja zaupnikov in ki se za zadevna štiri leta gibljejo med 13.220 gld. največ in 12.986 gld. najmanj. Izpodbijana odločba je potem dohodnino za leta 1889., 1890. in 1891. popravila tako, da znaša za vsako 597 gld. 35 kr., a dohodnino za leto 1892. tako, da znaša 600 gld. 68 kr.

Pritožba se obrača poglavitno proti postopanju davčnega oblastva, da bi se določilo, kolik dohodek je davku podvržen, potem zoper to, da se je ta dohodek določil na podlagi mnenja zaupnikov in konečno zoper samo volitev zaupnikov.

Upravno sodišče je spoznalo, uvažujoč nastopno:

Administrativni obravnavni akti kažejo, da se je pritožitelju mnenje zaupnikov, zaslišanih v tej dohodninski reči, predložilo uže v prvi administrativni instanci in da se je zapisalo v zapisnik, kar je bil o tem izjavil. Vzlic temu je pritožitelj, da bi dopolnil svoje nove napovedi in pobil mnenje zaupnikov, v svojem rekurzu zoper novo odmero dohodnine za leta 1889. do 1891. predložil izkaz izdatkov pri svojem obrtovanju in izkaz proti podlagam obdačenja, želel, naj se zaslišijo imenom navedene osebe kot zaupni možje in

priče, in tako v rekurzu sam zahteval, naj se prično zanesljive poizvedbe, da se dopolni in popravi izvršeno postopanje.

Tu pač misli finančna uprava, da jej ni bilo potreba, odobriti teh nasvetov in odrediti zaslišanja imenovanih zaupnikov, ker se kaj takega ni zahtevalo poprej pri prvi instanci tekom administrativnega postopanja.

Toda upravnemu sodišču je bilo pomisliti, da je c. kr. finančna direkcija za Primorsko vsled omenjenega rekurza z dopisom z dne 21. oktobra 1892, št. 20661 bila zaukazala, naj se popravijo pritožiteljeve nove napovedi, da je tako zadevna stvar povrnila se v stadij postopanja in da je torej bilo treba tudi zaslišati pritožiteljeve, imenoma navedene zaupnike in iznova prejšnje zaupnike o izkazih rekurza, to tem bolj, ker je bilo vsekakor številke v izkazih po §-u 25 dohod. pat. smatrati kot dopolnilo preje nepopolno vloženih napovedij in ker se je pritožitelj dne 20. januarija 1893. l. iznova zaslišal, izrecno vzklicaval na poprej označene navedbe in priloge rekurza.

Razven tega je upravno sodišče pomislilo, da se ni ugodilo pritožitelju, prosečemu, naj bi se mu naznanilo mnenje zaupnikov gledé odmere dohodnine za leto 1892. To ni bilo pravilno. Kakor je stvar bila, pritožitelj namreč ni bil v stanju, pobijati predloženega mnenja točko od točke, in torej mu je bilo po smislu prošnje, izrečene v zapisniku z dne 25. aprila 1892. l. dati priliko, da se izjavi na široko o navedbi zaupnikov, tako da je bilo najmanj poskrbeti njegovo zaslišanje na zapisnik o posameznih, od zaupnikov izrečenih nastavkih, če se mu ni hotelo dati prepisa mnenja, katerega je prosil bil.

Konečno gledé ugovorov zoper zaupne može je sodišče bilo mnenja, da finančna uprava ima pač brez dvojbe pravico, izbrati zaupnike po svoji volji; toda § 25. dohod. pat. tudi piše, da je zaslišati zaupnike iz občine, katere imenuje za ta posel občinski načelnik. Istina je, da je nekaj zaupnikov bilo res pozvanih iz občine in to bi samo na sebi zadostovalo; ali, kar zadeva imenovanje po občinskem načelniku, ne da se iz aktov določno posneti, je li občinski načelnik Bovški sploh imenoval zaupnike in katere. Nasprotje sicer tudi ni dokazano, sosebnost ne z občinskim uradnim potrdilom, priloženim pritožbi, ker se to tudi potrdilo lahko tako

umeje, da za le-to odmero niso bili imenovani posebe zaupniki (tega po zakonu tudi ni bilo treba), ali prav tako po rečenem potrdilu ni izključeno, da se imenovanje sploh ni vršilo.

Ker po vsem tem treba dejanski položaj, na katerem temelji izpodbijana odločba, popolniti v bistvenih točkah in ker so se tudi bistvene oblike administrativnega postopanja v nemar pustile, zagledatelj bilo je izpodbijano odločbo razveljaviti po §-u 6. zak. z dne 22. oktobra 1875, drž. zak. št. 36. iz 1876. l. —

VII. redna glavna skupščina društva „Pravnika“.

Zborovanje letošnje redne glavne skupščine društva »Pravnika« bilo je dne 30. januarja t. l. v prostorih »Ljubljanske čitalnice«. Dnevni red priobčili smo v prvi letošnji številki »Slov. Pravnika«. Ob 7. uri zvečer došlo je na skupščino 21 društvenikov.

I. Konstatujoč sklepčnost otvorí načelnik gosp. dr. A. Ferjančič skupščino s posebnim nagovorom ter pozdravi udeležnike. S kratkimi potezami nariše gosp. načelnik društveno delovanje v preteklem letu ter omenja, da sicer društvenih shodov v zadnjem društvenem letu ni bilo toliko, kolikor bi jih bilo želeli, ker ni bilo mogoče dobiti predavanj, čeravno meni, da nikakor ni treba na vsakem shodu prirediti predavanje, kajti društveni večeri imajo tudi namen, da se pravniki na njih sploh pogovoré o svojih stanovskih vprašanjih. Zelo lepo napredovalo je pa društvo, kar se tiče knjižnice, katera se je v preteklem društvenem letu zelo obogatila. Društveni list »Slovenski Pravník« izdaval se je tudi v minolem letu in z veseljem se mora pozdraviti, da se je njegovo obzorje razširilo, priobčujoč filozofične, pravno-zgodovinske in socijalne razprave. V dosego najvažnejega smotra našega društva v zadnjih letih, za izdajo slovenske pravne terminologije, storilo se je v prošlem letu največ in nadejati se sme, da zagleda terminologija v kratkem beli dan. Terminologija je pa največje važnosti za nadaljnje izdavanje zakonov v slovenskem prevodu, ter za slovensko uradovanje in pravoslovje sploh. Velikih zaslug v tej zadevi stekel si je visoki de-